

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **M. K.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený JUDr. Ing. Ondřejem Horázným, advokátem,
sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3,

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**,
sídlem Lidické náměstí 899, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2018, č. j. KRPU-54139-6/ČJ-2018-0400DP-05,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2018, č. j. KRPU-54139-6/ČJ-2018-0400DP-05, jímž žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí dopravního inspektorátu Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Chomutov, (dále jen „dopravní inspektorát“) ze dne 20. 3. 2018, č. j. KRPU-54139-1/ČJ-

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2018-040306. Tímto rozhodnutím dopravní inspektorát zamítl žalobcovu žádost o obnovu řízení o jeho přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), o kterém bylo pravomocně rozhodnuto v blokovém řízení dne 3. 6. 2015, č. j. KRPU-125616/PŘ-2015-040306, formou bloku na pokutu série „X“, číslo bloku „X“. Žalobce se v žalobě současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce shrnul, že spáchání přestupku se měl dopustit tím, že dne 3. 6. 2015 při vyjíždění z parkovacího zálivu nedal přednost v jízdě, čímž měl porušit § 23 odst. 1 zákona o silničním provozu. Svůj návrh na obnovu blokového řízení odůvodnil žalobce tím, že teprve po právní moci rozhodnutí ve věci uvedeného přestupku se dověděl skutečnost existující již době původního řízení, která, pokud by mu byla známa a mohl ji v tomto řízení uplatnit, by zcela nepochybně ukázala na to, že jeho jednání bylo nesprávně skutkově a právně posouzeno.
3. Žalovaný podle něj věc nesprávně právně posoudil, rozhodnutí je vadné i co do skutkového posouzení. Napadené rozhodnutí též trpí některými formálními vadami, které názoru žalobce mohou mít vliv na jeho přezkoumatelnost.
4. Žalovaný podle žalobce zejména nesprávně posoudil běh lhůt pro možnost uplatnění žádosti o obnovu řízení. Registr řidičů nemá za povinnost informovat řidiče o záznamu bodů. První informace o záznamu bodů žalobce obdržel až doručením písemnosti „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“. Po podání námitky proti záznamu bodů se žalovaný (pozn. soudu – myšlen zřejmě žalobce) začal zajímat o podklady, na jejichž základě byly záznamy provedeny. Přitom právě dne 1. 2. 2018 zjistil důvody obnovy řízení tak, jak bylo uvedeno v jeho žádosti.
5. Žalovaný podle žalobce nesprávně posoudil zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení. Sám přitom tvrdí, že „obnova řízení, jako mimořádný opravný prostředek slouží k nápravě skutkových zjištění nebo procesních vad....“. Žalobce má za to, že zjištění, zda vyjížděl z místa mimo pozemní komunikaci, či zda se na pozemní komunikaci nacházel, je nepochybně skutkovým zjištěním. Až z tohoto vadného skutkového zjištění byly následně činěny nesprávné právní závěry.
6. Tvrzení žalovaného ve 2. odstavci na straně 4 napadeného rozhodnutí ohledně obecně známých skutečností a novel zákona o silničním provozu žalobce považuje za zcela nepřipadné, neboť nikdy netvrdil, že došlo k nějaké změně zákona. Tvrzení žalovaného o tom, že nedošlo k žádné změně výkladu § 23 odst. 5 zákona o silničním provozu, žalobce považuje za účelovou snahu vyhnout se odpovědnosti za naprosto amatérský a protiprávní přístup jeho podřízených při projednávání přestupku a za porušování práv. Stejně tak je podle žalobce absurdní tvrzení žalovaného o tom, že žalobce mohl a měl vědět, zda se nachází na pozemní komunikaci. K tomu žalobce uvádí, že problematika zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) není předmětem zkoušky z odborné způsobilosti řidiče, a tudíž nelze předpokládat podrobnou znalost u každého řidiče. Oproti tomu u dopravního policisty, který vyšetřuje dopravní nehodu, takovou neznalost nelze tolerovat. Nelze proto

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přičítat žalovanému (pozn. soudu – myšleno zřejmě žalobci), že důvěřoval orgánu veřejné moci a postupoval v důvěře v presumpci správnosti aktů veřejné moci.

7. Žalobce uvedl, že si je vědom závěrů z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, které citoval žalovaný. Podle něj se však v daném případě jedná o poněkud odlišný případ. Nejedná se totiž pouze o skutková zjištění, ale i o jejich právní kvalifikaci. Navíc bez nové informace od Magistrátu města Chomutov by žalobce neměl šanci zjistit, že se nacházel na pozemní komunikaci.
8. Žalobce odmítl tvrzení žalovaného o běhu subjektivní lhůty pro obnovu řízení a trvá na tom, že počala běžet po zjištění nové skutečnosti tak, jak ji popsal, a dále nesouhlasí ani s názorem žalovaného tak, jak uvedl ohledně nápravy skutkových zjištění ve 4. odstavci na straně 4 napadeného rozhodnutí.
9. Tvrzení žalovaného na straně 4 v 1. celém odstavci napadeného rozhodnutí, která se týkají stavební změny místa přestupku, považuje žalobce za zcela irrelevantní pro posouzení věci. Žalobce si je vědom, že od data spáchání přestupku až do dnešního dne je místo přestupku právně neustále pozemní komunikací. Pokud však policista označil místo za místo mimo pozemní komunikaci, žalobce toto bral za jasnou a nezpochybnitelnou věc.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Poukázal přitom na závěry vyplývající z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, a rozsudku téhož soudu ze dne 25. 10. 2013, č. j. 4 As 86/2013-35, který se týkal situací, kdy žadatel o obnovu řízení může účinně zpochybnit souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení. V daném případě šlo o případ, na který dopadá usnesení rozšířeného senátu, neboť žalobce zpochybňuje skutková zjištění. Akcentoval přitom význam podpisu žalobce na pokutovém bloku.
11. Důvod pro povolení obnovy tvrzený žalobcem podle něj nelze považovat za dříve neznámou skutečnost podle § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Případnou změnu místa spáchání přestupku spočívající ve změně kategorie či významu pozemní komunikace apod. proto žalovaný považoval za zcela zásadní pro posouzení, zda byly splněny podmínky podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Rovněž podle něj uplynula tříměsíční subjektivní lhůta k podání žádosti, která podle něj běžela od 4. 6. do 4. 9. 2015. Nepřisvědčil totiž tvrzení, že se žalobce o důvodech obnovy řízení dozvěděl až dne 1. 2. 2018 z přípisu Magistrátu města Chomutov. Z tohoto vyjádření i fotodokumentace místa dopravní nehody vyplývá, že „parkovací záliv“ na ulici Palackého v Chomutově je pozemní komunikací. Z vyjádření Magistrátu města Chomutov rovněž vyplývá, že za dobu od 3. 6. 2015 do současnosti se nijak nezměnil dopravně technický stav „parkovacího zálivu“ krom toho, že je v současné době využíván nikoli již jako parkoviště, ale jako zastávka autobusu. Dodal, že žalobce jako účastník dopravní nehody dne 3. 6. 2015 převzal tzv. Potvrzení o účasti na nehodě a dále část „A“ bloku na pokutu. Tímto okamžikem tedy věděl, na kterém místě se dopustil přestupku, jakým jednáním se ho dopustil a jak toto jednání bylo právně kvalifikováno.
12. K námitce, podle které problematika zákona o pozemních komunikacích není předmětem zkoušky z odborné způsobilosti řidiče, a tudíž nelze předpokládat podrobnou znalost u každého řidiče, žalovaný namítl, že základní pojmy tohoto zákona jsou předmětem výuky

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v autoškole tak, aby uchazeči o řidičské oprávnění byli seznámeni s tím, kde všude se na ně vztahují povinnosti upravené zákonem o silničním provozu.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

13. Žalobce v replice zopakoval své námitky uvedené v žalobě. Vyjádření žalovaného podle něj svědčí o tom, že se žalovaný snaží zakrýt naprostou neprofesionalitu policisty. Dále uvedl, že brojí zejména proti právnímu hodnocení svého jednání. Souhlasil zejména se zaviněním nehody a byl si přitom zcela vědom protiprávnosti svého jednání. Nebyl to však žalobce, kdo především musí znát detailně příslušný zákon o pozemních komunikacích. Byl to policista, který nevyhodnotil právně jednání žalobce tak, aby to odpovídalo zákonu. Již samotný stručný popis skutku, jako „*nedání přednosti při vyjíždění na PK*“ vůbec nemusel v žalobci vzbudit podezření o nezákonnosti rozhodnutí. V očích žalobce to skutečně „*nedání přednosti*“ bylo. „*Nedání přednosti*“ a „*obrožení*“ jsou do jisté míry synonyma, byť jejich obsah je zcela přesně zákonem vymezen.
14. Dále žalobce rozhodně odmítl tvrzení žalovaného, podle kterého je problematika zákona o pozemních komunikacích předmětem výuky v autoškolách, neboť v zákoně § 20 zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve kterém je definován obsah výuky, o problematice zákona o pozemních komunikacích není ani zmínka. Není tomu tak ani v příslušném prováděcím předpisu.
15. Žalobce trval na tom, že informace od Magistrátu města Chomutov pro něj byla novotou, na jejímž základě podal žádost o obnovu řízení. Jakákoli technická či právní změna dotyčného místa přestupku by na posouzení věci nemohla mít vůbec žádný vliv. O důvodech se nemohl dozvědět dříve, než ve své žádosti tvrdil.

Ústní jednání soudu

16. Při jednání soudu konaném dne 21. 4. 2021 právní zástupce žalobce v plném rozsahu odkázal na znění žaloby a repliky a navrhl, aby soud žalobě vyhověl. K založení do spisu předložil opravu textu žaloby, ze které zejména vyplývá, že první informace o záznamu bodů za přestupek žalobce zjistil v průběhu řízení o námitkách proti záznamu 11 bodů v registru řidičů, přičemž o záznamu 11 bodů se dozvěděl náhodou při kontrole stavu bodového hodnocení.
17. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání odkázal na písemné vyjádření k žalobě a obsah správního spisu s tím, že nadále navrhoval zamítnutí žaloby.

Posouzení věci soudem

18. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

19. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a proběhlém jednání soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce se žádostí o povolení obnovy řízení ze dne 8. 3. 2018 domáhal obnovy řízení ve věci rozhodnutí vydaného v blokovém řízení dne 3. 6. 2015 pod č. j. KRPU-125616/PŘ-2015-040306. V žádosti uvedl, že až v souvislosti s kontrolou stavu svého bodového hodnocení zjistil, že policista, který dopravní nehodu řešil, nesprávně vyhodnotil místo, ze kterého žalobce vyjížděl. K žádosti přiložil sdělení Magistrátu města Chomutov ze dne 31. 1. 2018, ve kterém je uvedeno, že „parkovací záliv“ na ulici Palackého v Chomutově je pozemní komunikací a že za dobu od 3. 6. 2015 do současnosti se nijak nezměnil dopravně technický stav tohoto „parkovacího zálivu“ kromě toho, že je v současné době využíván nikoli již jako parkoviště, ale jako zastávka autobusu. Novou skutečností podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu je podle žalobce právě tato písemnost, ze které je zřejmé, že předmětný prostor nikdy nebyl mimo pozemní komunikaci. Jeho jednání proto mělo být kvalifikováno jinak, když se zjevně jednalo o porušení § 25 odst. 6 zákona o silničním provozu a v jeho důsledku o naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Rozhodnutí v blokovém řízení označil za zjevně právně vadné.
21. Z bloku na pokutu ze dne 3. 6. 2015, série „X“, číslo bloku „X“, na částku 1 000 Kč vyplynulo, že žalobce dne 3. 6. 2015 v 12:10 hodin v Chomutově v ulici Palackého u bývalé pošty při vyjíždění na pozemní komunikaci nedal přednost, čímž porušil § 23 odst. 1 zákona o silničním provozu, a tím se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 téhož zákona. Zmíněný pokutový blok žalobce opatřil svým podpisem. V protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 3. 6. 2015, který žalobce taktéž podepsal, je skutek popsán tak, že žalobce vyjížděl vozidlem z parkovacího zálivu, který je označen svislým dopravním značením jako parkoviště před Galeríí Pošta, tedy z místa ležícího mimo pozemní komunikaci na ulici Palackého, přičemž přehlédl v pravém jízdním pruhu ve směru od ulice Školní jedoucí motorové vozidlo. Nedal tedy při vyjíždění z místa ležícího mimo pozemní komunikace přednost v jízdě, a proto došlo ke střetu vozidel. Místo, ze kterého měl žalobce vyjíždět, tj. „parkovací záliv“ v ulici Palackého u bývalé pošty, je zřejmé i z náčrtku z místa dopravní nehody, který žalobce rovněž podepsal. Rozhodnutím ze dne 20. 3. 2018, č. j. KRPU-54139-1/ČJ-2018-040306, dopravní inspektorát zamítl návrh žalobce na obnovu řízení. O včasném odvolání žalobce žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
22. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím věci na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Žádost o obnovu řízení lze podle § 100 odst. 2 první věty podat u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

měsíců ode dne, kdy se účastník o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí.

23. Otázkou možnosti využití obnovy řízení v případě přestupku vyřízeného v blokovém řízení se podrobně zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65. Své závěry shrnul do právní věty, podle které „*obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu z roku 2004 přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení*“. Souhlas obviněného s projednáním přestupku v blokovém řízení má právě v tomto typu řízení jedinečný význam, neboť jde o nezbytnou podmínku tohoto řízení. Dále rozšířený senát nastínil situace, kdy může žadatel o obnovu řízení zpochybnit souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení. Je tomu tak tehdy, pokud skutek spáchala a pokutový blok podepsala jiná osoba (záměna identity), nebo byl podpis zfalšován (srov. zejména bod 36 citovaného usnesení rozšířeného senátu).
24. Další výjimku z nepřípustnosti obnovy blokového řízení vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 10. 2013, č. j. 4 As 86/2013-35, v němž konstatoval, že „*nad rámec výše citovaných závěrů rozšířeného senátu je obnova řízení přípustná [...] i v dalších případech [...], kdy by se v důsledku nepřipuštění možnosti obnovy řízení jednalo o extrémní případ nespravedlnosti. [...] Příkladem takového extrémního případu, jenž by odůvodňoval připustit obnovu řízení v případě přestupku řešeného v blokovém řízení, by bylo tvrzení žadatele o obnovu řízení, podle kterého sice dal souhlas s vyřízením věci v blokovém řízení, ale to pouze pod fyzickým nátlakem zasahujících policistů (např. bitím žadatele), nebo z důvodu bezprávné výhrůžky učiněné těmito policisty (např. vybrožování namířenou pistolí)*“ (viz bod 18 citovaného rozsudku).
25. Aby žalobce dosáhl obnovy blokového řízení, musel by v souladu s touto judikaturou tvrdit, že skutek spáchala a pokutový blok podepsala jiná osoba (záměna identity), nebo byl podpis zfalšován, či že by se v jeho případě jednalo o extrémní situaci spočívající v bezprávné výhrůžce. Žádné takové nové skutečnosti však žalobce netvrdil.
26. Mezi účastníky není sporné, že žalobce byl projednání přestupku v blokovém řízení přítomen a že pokutový blok dne 3. 6. 2015 podepsal. V této souvislosti soud zdůrazňuje, co ve svém důsledku značí podpis žalobce na pokutovém bloku. Podpisem pokutového žalobce stvrdil svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, čímž v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na pokutovém bloku souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci uložena pokuta v blokovém řízení uvedená na pokutovém bloku.
27. Závěr správních orgánů, v jehož důsledku došlo k zamítnutí žádosti žalobce o obnovu blokového řízení, soud považuje za správný, a to v prvé řadě proto, že žalobce ani netvrdil skutečnosti, za kterých by v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu bylo možné o vyhovění jeho žádosti alespoň uvažovat. Žalobce tedy nijak nezpochybnil svůj souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení.
28. Dále pak soud závěr správních orgánů považuje za správný proto, že institut obnovy řízení podle § 100 správního řádu slouží **k nápravě skutkových pochybení**. Skutkový stav věci přitom v žádosti žalobce zpochybněn nebyl a mezi účastníky řízení ani není sporu o tom, že skutek se odehrál tak, jak bylo popsáno v listinách založených ve spise, tedy že žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

vozidlem vyjížděl z tzv. parkovacího zálivu, který se nacházel před Galeríí Pošta na ulici Palackého v Chomutově, přičemž přehlédl v pravém jízdním pruhu ve směru od ulice Školní jedoucí motorové vozidlo, a proto došlo ke střetu těchto vozidel. To, zda místo, ze kterého vyjížděl, bylo pozemní komunikací, nebo se nacházelo mimo pozemní komunikaci, bylo záležitostí následného právního posouzení věci. A právě to žalobce v žádosti i následné žalobě zpochybňoval, když namítal, že jeho jednání mělo být posouzeno jako porušení jiného ustanovení zákona o silničním provozu a v důsledku toho jako jiný přestupek. K nápravě případné vady v právním posouzení věci však institut obnovy řízení neslouží. Toto tvrzení žalobce proto nemohlo být novou skutečností ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu odůvodňující nařízení obnovy řízení. V první fázi řízení o obnově řízení se nepřezkoumává zákonnost či věcná správnost rozhodnutí správního orgánu z hlediska posouzení okolností a právního stavu, který tu byl v době rozhodování; k nápravě právních vad a omylů slouží institut přezkumného řízení dle § 94 a násl. správního řádu. Souhlasit lze i s názorem žalovaného, podle kterého by navíc při uplatnění žádosti ani nebyla dodržena subjektivní tříměsíční lhůta podle § 100 odst. 2 správního řádu, neboť to, že žalobce vozidlem vyjížděl z místa mimo pozemní komunikaci, vyplývalo mj. i z pokutového bloku, jehož druhou část žalobce převzal již dne 3. 6. 2015.

29. Soud vyhodnotil žalobu proti rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Pouze pro úplnost soud doplňuje, že neshledal ani to, že by napadené rozhodnutí trpělo jakýmkoli formálními vadami, které by mohly mít vliv na jeho přezkoumatelnost.
30. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jejich úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústí nad Labem 21. dubna 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)